

Sygn. akt I C 1265/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Monika Kuźniar

Protokolant: Agata Sadowska - Sagne

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 marca 2013 r. we W.

sprawy z powództwa **I. M.**

przeciwko (...) **Bank S.A. w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia w stosunku do powódki I. M. wykonalności - w części ponad kwotę 3.855,65 zł - tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 19-04-2002 r., wystawionego na podstawie ksiąg (...) Banku S.A. w P., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 28-06-2003 r. (sygn. akt I Co 2560/02);

II. oddala powództwo w zakresie kwoty 3.855,65 zł;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego we Wrocławiu kwotę 5.806,00 zł tytułem opłaty, od której powódka była zwolniona.

Sygn. akt I C 1265/12

UZASADNIENIE

Powódka I. M. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 19.04.2002 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział I Cywilny z dnia 28.06.2003 r., sygn. akt I Co 2560/02.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 21.09.1995r. zawarła wraz z mężem B. M. (1)z (...) Bank S.A.umowę kredytu nr (...). Wskutek powstałych zaległości w spłacie kredytu bank wystawił w dniu 19.04.2002r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia postanowieniem z dnia 28.06.2003., sygn. akt I Co 2560/02, nadał klauzulę wykonalności. Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego pozwany wszczął w dniu 02.09.2003 przeciwko niej egzekucję prowadzoną przez Komornika Sądowego Rewiru IX przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Śródmieścia, sygn. akt IX KM 2072/03. Powyższe postępowanie zostało umorzone postanowieniem z dnia 19.07.2004. z powodu braku możliwości ściągnięcia kwoty wyższej niż koszty egzekucyjne. Wyrokiem z dnia 22.10.2004. (sygn. akt XIII RC 3085/03) Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozwiązał małżeństwo powódki przez rozwód. Wyrok ten uprawomocnił się w grudniu 2004 r. W dniu (...). B. M. (1)zmarł. W czerwcu 2010 r. pozwany

ponownie wszczął przeciwko powódce egzekucję, która jest w toku. Postępowanie to prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Śródmieścia J. K., sygn. akt KM 1282/10.

Powódka podniosła, że od czasu umorzenia postępowania prowadzonego Komornika Sądowego Rewiru IX przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Śródmieścia, sygn. akt IX KM 2072/03, tj. od lipca 2004 r. do wszczęcia obecnie toczącego się postępowania egzekucyjnego, tj. do czerwca 2010 r., czyli w okresie 6 lat pozwany nie podjął wobec niej żadnych czynności powodujących przerwanie biegu przedawnienia, w szczególności nie wszczął w tym czasie postępowania egzekucyjnego. Bieg przedawnienia nie został również przerwany wskutek uznania przez powódkę roszczenia, ani wyraźnego -pisemnego ani wyrażonego poprzez inne zachowanie, w szczególności poprzez częściową spłatę zadłużenia czy też zobowiązanie to takiej spłaty.

W ocenie powódki, roszczenie pozwanego o spłatę kredytu - jako związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą - ulega przedawnieniu po trzech latach (art. 118 k.c.). Z powyższego względu roszczenie pozwanego uległo przedawnieniu w lipcu 2007 r., tj. po upływie 3 lat od dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego Rewiru IX przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia - Śródmieścia, sygn. akt IX KM 2072/03. Pismem z dnia 25.07.2012. powódka podniosła wobec pozwanego zarzut przedawnienia i wezwała do cofnięcia wniosku o egzekucję. Pozwany jednak odmówił uwzględnienia tego zarzutu podnosząc, że składając wniosek o zawarcie ugody powódka przerwała bieg przedawnienia.

Według powódki, nie można zgodzić się z takim stanowiskiem, ponieważ nie jest możliwe przerwanie biegu przedawnienia już po jego upływie. Składając wniosek o zawarcie ugody powódka nie miała również zamiaru rzec się zarzutu przedawnienia, ponieważ nie była nawet wówczas świadoma, że przedawnienie nastąpiło. Uzyskała taką wiedzę dopiero po złożeniu tego wniosku, gdy w lipcu 2012 r. zasięgnęła porady prawnej dotyczącej jej sytuacji wobec pozwanego banku.

Powódka dodatkowo wskazała, że korzysta z zarzutu przedawnienia, ponieważ nie jest w stanie regulować zobowiązania wobec (...) Banku. Wychowuje samotnie dwójkę dzieci, nie otrzymuje dodatkowych świadczeń ani w postaci renty rodzinnej dla dzieci z tytułu śmierci ich ojca ani pomocy z MOPS. Pomimo starań odmówiono jej przyznania powyższych świadczeń. Po zajęciu wynagrodzenia przez Komornika wypłacane jej wynagrodzenie wynosi 1000 zł miesięcznie. Do tego wypowiedziano jej umowę o pracę i niedługo pozostanie w ogóle bez środków do życia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu według norm przepisanych. Odnosząc się do podniesionego przez powódkę zarzutu przedawnienia pozwana podnosiła, że pisemne uznanie przez dłużnika roszczenia, które jest przedawnione powoduje, że znów staje się ono wymagalne i przedawnienie biegnie od początku. Po wszczęciu egzekucji komorniczej z dnia 11.06.2010 r. pozwana dwukrotnie uznała na piśmie swoje roszczenie. W piśmie z dnia 30.10.2011 r. oświadczyła, że nie uchyla się od spłacania kredytu nr (...) z dnia 21.09.1995 zaciągniętego wraz z mężem, następnie w piśmie z dnia 16.04.2012 r., zwracając się do banku z prośbą o zawarcie ugody i oświadczając, że na poczet zadłużenia będzie spłacać po 300 zł miesięcznie. W ocenie pozwanego w niniejszej sprawie nie zachodzą zatem podstawy do pozbawienia wykonalności spornego tytułu wykonawczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 września 1995 r. powódka I. M. oraz jej mąż B. M. (1) zawarli z (...) Bank SA w P. Oddział we W. umowę kredytu nr (...) w kwocie 25.000 zł na zakup samochodu osobowego.

/bezporne, umowa kredytu nr (...) z dnia 21.09.1995r. k. 7-8/.

W dniu 19 kwietnia 2002 r., w związku z zaległościami w spłacie kredytu, (...) Bank S.A. w P. Oddział (...) we W. wystawił przeciwko powódce i jej mężowi B. M. (1) bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na wymagalne zadłużenie w kwocie 30.960,64 zł, odsetki ustawowe do dnia 19.04.2002 r. w kwocie 46.040,75 zł oraz koszty komornicze w kwocie 267,50 zł, co daje łącznie kwotę 77.268,89 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi począwszy od dnia 20.04.2002

r. do dnia zapłaty, liczonymi od dnia 20.04.2002 r. do dnia zapłaty od kwoty 30.960,64 zł według zmiennej stopy procentowej, która na dzień sporządzenia tytułu egzekucyjnego wynosiła 20% w stosunku rocznym.

/bezsporne, (...)nr (...) z dnia 19.04.2002 r., k. 9/.

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2003 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział I Cywilny nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) sądową klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikom B. M. (1) i I. M. jako dłużnikom solidarnym co do wymagalnej kwoty 77.268,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 30.960,64 zł w wysokości 20% w stosunku rocznym za okres od 20.04.2002 r. do 24.07.2002 r., 16% w stosunku rocznym za okres od 25.07.2002 r. do 31.01.2003 r., 13% w stosunku rocznym za okres od 1.02.2003r. do 29.06.2003 r. do dnia zapłaty.

/bezsporne, odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 28.06.2003r., sygn. akt I Co 2560/02 k. 10/.

W dniu 01.09.2003 r. strona pozwana złożyła do komornika Sądowego Rewiru IX przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powódce i jej mężowi, w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 19.04.2002r. zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia w sprawie I Co 1074/03.

W następstwie złożonego wniosku komornik sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne z majątku dłużników, jednakże w toku tego postępowania nie ustalono żadnych wierzytelności ani praw majątkowych dłużników podlegających egzekucji. Wobec powyższego, postanowieniem z dnia 19 lipca 2004 roku Komornik Sądowy Rewiru IX przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia, w sprawie IX KM 2072/03 umorzył postępowanie egzekucyjne w całości na podstawie art. 824§1 pkt.3 k.p.c.

/bezsporne, akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieście w sprawie IX KM 2072/03/.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22 października 2004 r. w sprawie XIII RC 3085/03 małżeństwo powódki I. M.i B. M. (1)zostało rozwiązane przez rozwód. W dniu (...) r. B. M. (1)zmarł.

/bezsporne, odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22.10.2004 r. w sprawie XIII RC 3085/03 k.13-15, kopia aktu zgonu B. M. (1) k.31/.

W dniu 18 czerwca 2010 r. pozwany (...) Bank S.A. ponownie złożył wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia o wszczęcie egzekucji z majątku I. M., na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 19.04.2002 r. nr (...). Na datę złożenia wniosku roszczenie wierzyciela wynosiło 109.963,71 zł, w tym: należność główna - 18.165,89 zł, odsetki ustawowe – 91.199,12 zł oraz koszty sądowe - 598,70 zł.

Pismem z dnia 29.06.2010 r. komornik zawiadomił powódkę o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, sygn. KM 1282/10. Na egzekwowaną należność składały się: należność główna w kwocie 18.165,89 zł, odsetki wyliczone na dzień 29.06.2010 w wysokości 91.322,06 zł, dalsze odsetki w kwocie 6,47 zł za każdy dzień zwłoki do dnia zapłaty, koszty sądowej w kwocie 598,70 zł, opłata egzekucyjna w wysokości 16.503 zł oraz wydatki gotówkowe w kwocie 50 zł.

/bezsporne, akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieście w sprawie IX KM 1282/10/.

Po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji powódka w piśmie z dnia 30.10.2011 r. poinformowała pozwanego bank, iż nie jest w stanie spłacić zaciągniętego kredytu wraz ze wszystkimi odsetkami i kosztami. Powódka wyjaśniała, że wychowuje dwoje małoletnich dzieci, które nie otrzymały renty po zmarłym ojcu. Podała, iż nie posiada żadnego majątku, ani oszczędności z których mogłaby spłacić sporne zadłużenie. W powyższym piśmie I. M. zaznaczała, że nie uchyła się od spłaty zaciągniętego kredytu, może spłacać go ratalnie, ale na rozsądnych warunkach.

/dowód: pismo powódki z dnia 30.10.2011 r. k.58-59/.

W dniu 20 marca 2012 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę powódki. W kwietniu 2010 r. dokonano pierwszego potrącenia z wynagrodzenia powódki za miesiąc marzec 2010 r. w kwocie 745,90zł.

/bezsporne, akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieście w sprawie IX KM 1282/10/.

W dniu 17 kwietnia 2012 r. powódka złożyła do komornika wnioski o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 1282/10 oraz zwolnienie z zajęcia jej wynagrodzenia za pracę. W piśmie tym powódka powoływała się na trudną sytuację materialną i rodzinną. Jednocześnie oświadczyła, że będzie wpłacać na rzecz wierzyciela dobrowolnie kwotę 300 zł miesięcznie tytułem spłaty przedmiotowego zadłużenia.

/bezsporne, akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieście w sprawie IX KM 1282/10, przesłuchanie powódki I. M. e - protokół rozprawy z dnia 12.03.2013 r. od 00:01:14 do 00:04:30/.

W toku postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 1282/10 na rzecz wierzyciela została wyegzekwowana łącznie kwota 3.855,65 zł, obejmująca potrącone kwoty z wynagrodzenia za pracę powódki w miesiącach od kwietnia do sierpnia 2012 r. (kwoty: 745,90 zł, 927,37 zł, 798,20 zł, 667,86 zł oraz 725,32 zł)

Po zawieszeniu postępowania egzekucyjnego na skutek postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 30.08.2012 r. wydanego w niniejszej sprawie, egzekwowane kwoty przez Komornika, są przekazywane do depozytu (aktualna kwota to 813,87 zł).

/bezsporne, akta Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieście w sprawie IX KM 1282/10/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy w zasadzie był bezsporny i został ustalony na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz akt postępowania egzekucyjnego.

W niniejszej sprawie powódka domagała się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 19.04.2002 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sadu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 28.06.2003 r., sygn. akt I Co 2560/02. Powódka wskazywała, że pozwany (...) Bank S.A., składając ponowny wniosek o wszczęcie egzekucji w 2010 r., uczynił to po upływie terminu przedawnienia, a zatem odpadły podstawy do egzekwowania wobec powódki spornego zadłużenia.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. Stosownie do tego przepisu dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Z treści przytoczonego przepisu wynika zatem, że podstawą powództwa opozycyjnego mogą być wyłącznie zdarzenia, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Zdarzenia tego rodzaju określają przepisy prawa materialnego (wyrok SN z dnia 26 marca 2009 r., I CSK 282/08, niepubl., uchwała SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192).

Do zdarzeń grupy pierwszej, powodujących wygaśnięcie zobowiązania, należą w szczególności: wykonanie zobowiązania przez dłużnika, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, następcza niemożliwość świadczenia. Natomiast do zdarzeń drugiej grupy, związanych z niemożliwością egzekwowania zobowiązania, należą przede wszystkim: przedawnienie roszczenia, rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty, prolongata terminu spełnienia świadczenia udzielona dłużnikowi przez wierzyciela, skorzystanie przez dłużnika z zarzutu zatrzymania.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, podstawę egzekucji przeciwko powódce i jej mężowi stanowił tytuł nie pochodzący od sądu – bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) wystawiony przez pozwanego w dniu 19.04.2002 r., zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 28.06.2003 r. (sygn. akt I Co 2560/02).

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego została wszczęta w dniu 02.09.2003r. przeciwko powódce egzekucja, która postanowieniem z dnia 19.07.2004 r. została umorzona przez komornika, z uwagi na brak jakiegokolwiek majątku dłużnika nadającego się do egzekwowania.

W dniu 29.06.2010 r. na wniosek wierzyciela została ponownie wszczęta przeciwko powódce egzekucja, która trwa do chwili obecnej.

W ocenie Sądu podniesiony przez powódkę zarzut przedawnienia roszczenia stwierdzonego przedmiotowym tytułem wykonawczym był zasadny.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że ciężące na powódce zobowiązanie względem pozwanego (...) Bank S.A. w W. wynika z umowy kredytowej nr (...), zawartej przez strony w dniu 21 września 1995 roku. Zgodnie z treścią art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Udzielenie powódce i jej mężowi przez pozwanego banku kredytu niewątpliwie stanowiło czynność prawną związaną z prowadzoną przez pozwanego działalnością gospodarczą. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP 2004/11/141, Pr.Spółek 2004/6/59, termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

Samo wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego przez bank w dniu 19.04.2002 r. nie przerwało biegu przedawnienia. W orzecznictwie podnosi się bowiem, że wystawienie bankowego tytułu wykonawczego nie odpowiada żadnemu z wymagań określonych w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., od których ustawodawca uzależnił wystąpienie skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia. Wystawienie takiego tytułu nie może być tym samym uznane za surogat wytoczenia powództwa, powodujący przerwę biegu przedawnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30.07.2003 r., II CKN 363/01, LEX nr 82280).

W świetle powyższego należało uznać, iż przerwanie biegu przedawnienia roszczenia względem powódki nastąpiło dopiero poprzez złożenie przez pozwanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok SN z dnia 12.01.2012 r., II CSK 203/11, LEX nr 1125087).

Bieg przedawnienia, który rozpoczął się na nowo po prawomocnym nadaniu klauzuli wykonalności, co nastąpiło postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 28.06.2003 r. (sygn. akt I Co 2560/02), został następnie przerwany w dniu 01.09.2003 r. przez złożenie wniosku u komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Przerwa w biegu okresu przedawnienia trwała do czasu prawomocnego zakończenia postępowania egzekucyjnego, toczącego się pod sygn. IX Km 2072/2003. Postępowanie to umorzono w trybie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. – wobec stwierdzenia, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

Złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji stanowi czynność, która czyni zadość wymaganiom przewidzianym w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., jest to bowiem czynność przedsięwzięta przed organem powołanym do egzekwowania roszczenia stwierdzonego bankowym tytułem wykonawczym, która zmierza bezpośrednio do dochodzenia tego roszczenia (cyt. wyrok SN z dnia 30.07.2003 r., II CKN 363/01, LEX nr 82280). Po umorzeniu postępowania egzekucyjnego bieg

terminu przedawnienia roszczenia przewidziany w art. 123 pkt 1 k.c. rozpoczyna się na nowo /z wyjątkiem umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy samego prawa na skutek bezczynności wierzyciela - wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 lutego 2006 r, I ACa 1693/05, LEX nr 189375).

Skoro postępowanie egzekucyjne zakończyło się w lipcu 2004 r., to w tym czasie rozpoczął się na nowo bieg przedawnienia roszczeń banku. Tym samym, roszczenie pozwanego uległo przedawnieniu w lipcu 2007 r., tj. po upływie 3 lat od dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego. Wszczęcie kolejnego postępowania egzekucyjnego nastąpiło dopiero w 2010 r, czyli 3 lata po upływie terminu przedawnienia.

Strona pozwana w toku procesu podkreślała, że powódka uznała swoje roszczenie względem pozwanego banku, a zatem podniesiony przez nią zarzut przedawnienia był nieskuteczny.

W ocenie Sądu z takim stanowiskiem nie można się zgodzić. Prawdą jest, że w toku postępowania egzekucyjnego powódka dwukrotnie zwróciła się na piśmie do pozwanego z prośbą o ustalenie dogodnych dla niej warunków spłaty zadłużenia. W piśmie z dnia 30.10.2011 r. I. M. poinformowała pozwanego bank, że nie jest w stanie spłacić zaciągniętego kredytu wraz z narosłymi odsetkami i kosztami procesu. Jednocześnie powódka zaznaczyła, że „nie uchyla się od spłaty zaciągniętego kredytu, może spłacać go ratalnie, ale na rozsądnych warunkach”.

Po raz długi powódka uznała swoje roszczenie w dniu 16 kwietnia 2012 r. składając do komornika wnioski o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 1282/10 oraz zwolnienie z zajęcia jej wynagrodzenia za pracę. W piśmie tym powódka oświadczyła, że jest gotowa spłacać na rzecz wierzyciela dobrowolnie kwotę 300 zł miesięcznie tytułem spłaty przedmiotowego zadłużenia.

Przywołane powyżej oświadczenia powódki, zdaniem Sądu nie mogły jednak odnieść skutku w postaci przerwania biegu przedawnienia, albowiem zostały złożone już po upływie terminu przedawnienia. Dodatkowo podnieść należy, że powódka podkreślała na rozprawie, że składając sporne pisma broniła się jedynie przed toczącą się wobec niej egzekucją, chciała wstrzymać dokonywane z jej wynagrodzenia potrącenia, które pozbawiały ją i jej dzieci znacznej części dochodu. Powódka wyjaśniała zarazem, że nie miała żadnej świadomości odnośnie skutków składanych oświadczeń, nie wiedziała też, że egzekwowane roszczenie banku uległo już przedawnieniu.

W ocenie Sądu, przytoczone okoliczności uprawniają do wniosku, iż wskutek złożenia wspomnianych oświadczeń przez powódkę, co nastąpiło już po upływie okresu przedawnienia, nie doszło do przerwania biegu przedawnienia. Taka interpretacja nie daje się pogodzić z samą istotą przedawnienia, którego celem jest zapobieżenie przeciągającemu się stanowi niepewności co do danego roszczenia. Nie można nadto domniemywać, jak to sugeruje strona pozwana, by doszło do dorozumianego zrzeczenia się przez powódkę zarzutu przedawnienia. Zdaniem Sądu oświadczenie takie, w którym dłużnik zrzeka się zarzutu przedawnienia, winno być wyraźne oraz świadome; woli dłużnika w tym zakresie nie można wywodzić zatem z samego faktu podejmowania czynności, mających na celu obronę przed toczącą się egzekucją.

Mając na uwadze poczynione rozważania należało stwierdzić, że słusznie powódka podnosiła, że składając ponowny wniosek o wszczęcie egzekucji w 2010 r. pozwany uczynił to po upływie terminu przedawnienia.

Jednocześnie w tym miejscu warto podkreślić, że przepis art. 125 § 1 k.c. przewidujący 10-letni termin przedawnienia /co do roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez Sąd/, nie ma zastosowania do roszczeń objętych bankowymi tytułami egzekucyjnymi. Choć są to bowiem tytuły egzekucyjne, nie są to jednak ani orzeczenia organów powołanych do rozpoznawania spraw cywilnych, ani ugody w rozumieniu art. 125 § 1 k.c. (por. A. Marciniak, Podstawa egzekucji sądowej z przedmiotu zastawu lub hipoteki, Problemy Egzekucji 2000, nr 5, poz. 5; A. Janiak, O przywilejach bankowych, Pr. Bank. 2000, nr 11, s. 47-60).

W świetle powyższego, wobec przyjęcia, że roszczenie pozwanego banku względem powódki - jako przedawnione - nie może być egzekwowane, Sąd uwzględnił powództwo w ten sposób, że pozbawił w stosunku do powódki I. M. wykonalności tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 19.04.2002 r., wystawionego na podstawie ksiąg (...) Banku S.A. w P., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt I Co 2560/02 - w części ponad kwotę 3.855,65 zł (pkt I wyroku).

Wobec wyegzekwowania na rzecz wierzyciela w toku egzekucji kwoty 3.855,65 zł nie było możliwe pozbawienie spornego tytułu wykonalności w całości, albowiem to, co wierzyciel już otrzymał tytułem należnego mu świadczenia, nie podlega zwrotowi. W judykaturze i literaturze przedmiotu od dawna przyjmuje się bowiem, że roszczenie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wygasa z momentem wyegzekwowania przez wierzyciela całości objętych tym tytułem świadczeń (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 1988 r. w spr. I CR 255/88, LEX nr 8929 oraz z dnia 4 kwietnia 2002 r. w spr. I PKN 197/01, Wokanda, nr 12 z 2002 r., s. 27, zob. też: H. Pietrkowski, w: Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz pod red. T. Erecińskiego, Wyd. Prawnicze Lexis Nexis, W-wa 2007, wyd. 2, tom 4, str. 192). Pogląd ten jest już ugruntowany i aktualny w świetle najnowszego orzecznictwa Sądu Najwyższego - w wyroku z dnia 14.05.2010 r. (II CSK 592/09, LEX nr 677750) Sąd ten stwierdził, że **powództwo przeciwegzekucyjne skierowane jest na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego. Może więc być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Prawo do wytoczenia powództwa opozycyjnego dłużnik traci z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w każdym przypadku.**

Z tego powodu powództwo w zakresie kwoty 3.855,65 zł podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Uznając, iż powódka wygrała sprawę w przeważającym zakresie, Sąd obciążył w całości stronę pozwaną kosztami procesu i zasądził od tej strony na rzecz powódki kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Koszty te ustalono w oparciu o przepis § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zmianami).

Z uwagi na to, że powódka w niniejszej sprawie była w całości zwolniona od kosztów sądowych, Sąd na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 5.806 zł tytułem opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona.

Zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć stronie pozwanej;
3. kal. 14 dni.
4. proszę odnotować przedłużenie przez Prezesa terminu do sporządzenia uzasadnienia do 13.04.2013 r.

W., 05.04.2013 r.